

Annelies Van Parys

Als je luistert naar *Meditation* (2005) van Annelies Van Parys, zou je zweren dat je in de openingsmaten een verre klok hoort slaan, die galmt, verstopt achter houtblazers en hoorns. In dit werk gebruikt ze voor het eerst technieken uit het spectralisme om de klank binnenstebuiten te keren. Ze leert deze stroming kennen tijdens haar studies aan het Koninklijk Conservatorium Gent, van haar leermeester Luc Brewaeys. Andere belangrijke inspiratiebronnen vormen componisten die ze later tijdens masterclasses ontmoet: Jonathan Harvey, Thierry Demey, Luca Francesconi, Judith Weir...

"...the perception is of a work that extraordinarily pervades all the senses, where you have the impression that, tonally, the ground is pulled from under your feet..." *Drifting Sand* (Ensemble Recherche, Freiburg) - Alexander Dick, *Badische Zeitung*, 22 October 2012

Bij Van Parys is niet zozeer de exploratie van de klank 'an sich' belangrijk, hoewel die natuurlijk een rol speelt, maar veeleer de sensatie die haar klanken teweeg brengen. Daarin schuilt een wezenlijk verschil, een verschuiving van object naar subject. In het laatste geval staat immers de gewaarwording centraal. Haar partituren zijn het gevolg van een empirisch proces, want in beginsel gebaseerd op nauwgezette observaties van akoestische fenomenen. En dan zijn er de bijna wiskundige constructies, de strenge structuren waarin alle aspecten (van grote vorm tot het kleinste detail) beantwoorden aan dezelfde verhoudingen. Ze zoekt steeds naar een eenheid van micro- en macrostructuur, waarbij ze de traditionele vormen niet schuwt.

(vrij naar Joep Christenhusz)

SYMFONIEËN

In zekere zin zijn Van Parys' twee symfonieën het klinkende verslag van deze compositorische zoektocht. Haar eerste symfonie *Carillon* (2006), wordt gecreëerd door DeFilharmonie met Sian Edwards en is gebaseerd op de toonspectra van het Gentse Belfort. De tweede symfonie *Les ponts* (2008) knoopt meer aan met de traditionele symfonische vorm en krijgt zijn première door Symfonieorkest Vlaanderen met Otto Tausk. In 2012 opent deze symfonie de World Music Days in Brussel met Brussels Philharmonic.

NATIONAAL & INTERNATIONAAL

In 2006 was Van Parys al een eerste keer te gast op de World Music Days met haar kamermuziekwerk *Phrases V* (2001), dat enkele jaren tevoren de prijs Flandres-Quebec wegkaapte. Haar kamermuziekwerken zijn geliefd bij heel wat musici. Zo spelen de meeste Belgische ensembles regelmatig werk van haar hand, maar ook buitenlandse topensembles kunnen haar muziek smaken. Het New York New Music Ensemble creëert *Fragrances* (2008) in Leuven en brengt het vervolgens ook enkele malen in NY, Ensemble Recherche creëert *Drifting Sand* (2011) eveneens in Leuven en plaatst het sindsdien regelmatig op programma, zo ook met ensembles als Asko Schoenberg en VocaalLAB Nederland.

COMPONEREN VOOR STEM

Naast kamermuziek en orkestwerken toont Van Parys een bijzondere aanleg voor het componeren voor stem. Dit uit zich in de stemsolo *Poiëma* (2006). Els Mondelaers voert deze solo met succes uit in Amsterdam, Rome, Antwerpen en in 2014 in Potsdam op de Musikfestspiele Potsdam Sanssouci. Ook *Ruhe*, in opdracht van Collegium Vocale Gent wordt

als deel van de gelijknamige voorstelling meer dan honderd keer wereldwijd uitgevoerd. Joyce McMillan in de Scotsman: ‘...until the end, when Schubert's rhythms give way to a magnificently deconstructed, questioning coda by modern Flemish composer Annelies Van Parys.’

MUZIEK THEATRALE WERKEN

Ruhe (2007) is de eerste aanzet tot muziek theatrale werken. Eens de interesse gewekt zal ze er zich steeds meer op gaan focussen. Getuige daarvan zijn An Index of Memories (2009), Parcours (2011) en in het bijzonder An Oresteia (2010). Hier schrijft ze een aanvulling op het monolithische muziektheaterwerk van Iannis Xenakis. Het stuk betekent een flinke stap buiten Van Parys' comfortzone, al is het maar omdat “haar muzikale idioom zich tot dat van Xenakis verhoudt als een fijngeslepen briljant tot een brok ruw graniet” (Joep Christenhusz in Muziek van Nu).

In een proloog, een epiloog en twee muziektheatrale monologen gaat ze op zoek naar het persoonlijke, naar het menselijke. Deze voorstelling is in 2010 genomineerd voor de Ovatie (beste voorstelling van het jaar) in Nederland. Asko|Schoenberg en VocaalLAB Nederland brengen met veel bijval het werk als een zelfstandig concertstuk tijdens het openingsconcert van het Gaudeamusfestival 2013.

In 2012 wordt van Parys door Muziektheater Transparant gevraagd om een ingekorte versie van Pelléas en Mélisande van Debussy te arrangeren voor het ensemble Oxalys. Dat is meteen een schot in de roos. Het arrangement wordt ook internationaal opgemerkt.

RECENT WERK

Momenteel is Van Parys bezig aan een volgende etappe in haar muziektheater verhaal. Opnieuw voor muziektheater Transparant en in coproductie met een hele reeks partners (om. Vlaamse Opera, De Singel, Operadagen Rotterdam, Deutsche Oper Berlin, Asko|Schoenberg en Bergen Nasjonale Opera), schreef ze een avondvullende opera voor. De première op het OperaXXI Festival 2015 in De Vlaamse Opera met de Neue Vocalsolisten Stuttgart in de hoofdrol, begeleid door het Asko-Schoenberg Ensemble olv. Etienne Siebens, was een succes. Het libretto is van de Schotse T.S. Elliot Prize winnares Jen Hadfield, gebaseerd op een scenario van Gaea Schoeters, de scene is voor rekening van het Nederlands videocollectief 33 1/3 en de Ier Tom Creed tekent voor de regie.

Naast dit project, creëert ze samen met Anneleen De Causmaecker de Klankinstallatie / Performance ‘Field Recordings’ die op 2 mei 2015 in het concertgebouw Brugge in première ging.

ERKENNINGEN & AWARDS

Annelies Van Parys is al vele malen bekroond voor haar werken. Zo kreeg ze de prijzen Flandres-Québec, Jeugd en Muziek en Gebroeders Darce. Ze kreeg in 2015 de prestigieuze Rolf Liebermann Fedora Prize for Opera voor haar opera Private View.

Sinds 2008 is Van Parys verbonden aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel waar ze de vakken orkestratie, vormanalyse en compositie doceert. Ze is ook ereambassadeur van het Koninklijk Conservatorium van Gent.

Listen to 'Meditation' (2005) by Annelies Van Parys and you will hear a distant bell sound in the opening bars hidden behind woodwinds and horns echoing a profoundly personal and human sound. In this work, she takes her first steps towards spectralism. This is a musical voice learnt from her teacher at the Royal Conservatory of Ghent, Luc Brewaeys. Other important sources of inspiration for her musical voice and whom she met during her further studies are: Jonathan Harvey, Thierry De Mey, Luca Francesconi, Judith Weir ...

*For Van Parys it is not so much the exploration of sound 'as such' that is important, although it obviously plays a role, but rather the sensation that creates the sound effects. Therein lies a fundamental difference: a shift from object to subject. The sensation of her scores is the result of an empirical process, based on meticulous observations of acoustic phenomena. There are the almost mathematical structures, the strict structures in which all aspects (from great shape to the smallest detail) meet the same proportions. She is always looking for a unit within micro- and macro- structures - within which she does not shun the traditional forms, instead embracing these in a unique musical voice.
(Joep Christenhusz)*

SYMPHONIES

In a sense, Van Parys's two symphonies are the soundboard for this compositional quest. Her first symphony 'Carillon' (2006), premiered by the Royal Flemish Philharmonic under Sian Edwards, is based on the tonal spectrum of the Ghent Belfry. The second symphony 'Les Ponts' (2008) hangs more with the traditional symphonic form; it was premiered by the Symfonieorkest Vlaanderen with Otto Tausk. In 2012, this symphony opened the ISCM World Music Days in Brussels with Brussels Philharmonic.

NATIONAL & INTERNATIONAL

In 2006, Annelies was a guest for the first time at the World Music Days with her chamber work 'Phrases V' (2001): the piece, that winning the Flandres-Quebec prize, swept her to victory a few years earlier. Her chamber works have been much loved by many musicians ever since. Most Belgian ensembles regularly perform her work, and increasingly her music is also becoming a regular feature in the concert programmes of foreign ensembles. The New York New Music Ensemble premiered 'Fragrances' (2008) in Leuven and is now in their NY repertory; 'Drifting Sand' (2011) was premiered by Ensemble Recherche and is now regularly on its programmes, as are other works with ensembles such as Asko|Schoenberg and VocaalLAB Netherlands.

COMPOSING FOR VOICE

In addition to chamber music and orchestral works Annelies shows a special talent for composing for voice. This is reflected in the voice solo 'Poïèma' (2006), with Els Mondelaers performing this solo successfully in Amsterdam, Rome, Antwerp and next in 2014 at the Musikfestspiele Sanssouci. 'Ruhe' (2007), commissioned by Collegium Vocale Ghent, for the music-theatre work that bears the same name, and performed globally by them more than a hundred times, is perhaps her most successful vocal work to date - Joyce McMillan in The Scotsman wrote: "... until the end, when Schubert's rhythms give way to a magnificently deconstructed, questioning coda by contemporary Flemish composer Annelies Van Parys."

MUSIC-THEATRE

'Ruhe' was Annelies's first step toward the world of music-theatre. Once the interest in writing for the stage was aroused, she has focussed much on this field with opera, music theatre and installation works, with the drama of these complementing her chamber and orchestral writing. Notably works to date are: 'An Index of Memories' (2009), 'Parcours' (2011), and, 'An Oresteia' (2010).

CURRENT WORK

Recently Annelies finished a full-length opera for Muziektheater Transparant in co-production with a range of partners (inc. Flemish Opera, deSingel, Operadagen Rotterdam, Deutsche Oper Berlin and Bergen Nasjonale Opera). The premiere during the OperaXXI Festival 2015 in Opera Vlaanderen with the Neue Vocalsolisten of Stuttgart in the lead role, accompanied by Asko|Schoenberg, conducted by Etienne Siebens was very well acclaimed. The libretto is by Scottish poet Jen Hadfield, winner of the T S Eliot, based on a scenario of Flemish writer Gaea Schoeters, the Dutch video collective 33 1/3 realized the staging and the direction was in the hands of Tom Creed.

Besides this project, Annelies created with Anneleen De Causmaecker a sound-installation/performance 'Field Recordings' that went into premiere at the Concertgebouw Brugge.

RECOGNITIONS & AWARDS

Annelies Van Parys has won many awards for her work, such as Flandres-Québec, Jeunesses Musicales, Tactus, and Frere Darche and was awarded the prestigious Rolf Liebermann Prize for Opera (for the opera Private View).

Since 2008, Annelies Van Parys teaches orchestration, analysis and composition at the Royal Conservatory of Brussels. She is also Honorary Ambassador of the Royal Conservatory of Ghent.